

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Sacramentis, Mille Sexcenti Errores, Vaniloqvia, Et Cavillationes

Miletus, Vitus

Mogvntiae, 1593

VD16 M 5205

De Omnipotentia Dei circa hoc Sacramentum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30094

meipsum, propterea frustra paratis ventrem & dentem, expectantes & desiderantes manducare cibum, qui ventrem impleat & nunquam pereat, Credite & manducastis, illum scilicet cibum qui permanet, Et quis ille cibus? *Vt credatis in eum, qui misit me.* Liquet Augustinum non loqui de cibo, quem credentes (vt sup.) communicantes in altari sumere consueuerunt, sed de illo cibo, quo in eum credimus, quem credentes postmodum edimus.

1044. Impios non manducare Corpus Christi. *Calimus.* Atqui panem eundem, quem corpus suum esse dixerat Christus, non minus ludas accepit, quàm Petrus vel Ioannes, qui nisi indignè accepisset, buccella accepta, Diabolus in eum non intrasset. Sed & Apostolus Paulus, multos, inquit, panem hunc manducare indignè, non quòd corpus non percipiant, sed quòd non diiudicent, & indignè percipiant. Vide Aug. libr. 2. contr. lit. petil. cap. 40. 55. tract. 50. in Ioan.

1. Cor. 11.

De Omnipotentia Dei circa hoc Sacramentum.

1045. **D**Eum non posse facere, quòd homo non potest capere vel intelligere. Cum dicat Apostolus:

Deum operari supra quam possumus aut intelligimus, ma-

Ephes. 3.

1. Ioan. 3.

ior d. Deus est corde nostro. Et quis intellexit aliquando vel minimum fidei articulum? quis capit Deum vnum & trinum? Deum hominem? tres personas in vna natura, duas in persona vna naturas? quæ ratio comprehendit Camelum, vastum & tortuosum animal, per acus transire foramen? & tamen apud Deum esse possibile Christus testatur. Vnde, nolenti quæ non intelligebat credere Nicodemo, ait Christus, *Si terrena dixi vobis, et non creditis, Ioan. 3. quomodo si cælestia vobis dixerò, credetis?* Et Propheta, *Nisi credideritis, non intelligetis.* Esai. 7.

Matt. 7.

Ioan. 3.

Millesexcenti Errores,

1046. Rationem non capere, idem corpus in diuersis simul & eodem tempore constitui locis: At si capere non potest, quomodo credere potest? An ratio recta non capit, hoc ipsum quod non capit, Deo esse credendum? An satis est capere, quod non capias? nec tamen quod non capis, vllam implicare contradictionem? Deniq; si ratio non potest capere, quomodo qui vsi sunt hactenus ratione ceperunt, & crediderunt?

1047. Esse contra rationem rectam idem in diuersis constitui corpus locis. An ergo fides cum recta pugnat ratione? & si inuicem pugnant, aut fides ergo recta non est, aut ratio recta non est; aut si vtraq; recta est, alteram cum altera pugnare impossibile est, verum enim & rectum, cum vero rectoq; non pugnat. Itaque contra tuam vel alterius rationem quoquo modo esse potest, contra rectam rationem esse non potest.

1048. Omnes in hoc consentire credentes, mysteria fidei esse supra rationem. Suprà, non autem contra.

1049. Ex ipsa rei natura implicare, idem locatum diuersa simul occupare loca. At multa implicatis, & omnia implicantibus hominibus videntur implicare, quæ tamen non implicant; quomodo enim implicat, idem locatum in diuersis esse locis, cum neutrum de alterius sit essentia? An implicat idem corpus, per reflexionem in diuersis esse speculis? Animam per informationem in diuersis partibus corporis? An quod natura per reflexionem potest aut informationem, naturæ Creator non poterit per ipsam essentiam & dimensionem?

1050. Secuturum, si dicamus idem corpus in diuersis simul esse locis, idem corpus esse diuersa corpora. Miror, si idem, quomodo diuersum? An idem in omnibus locis Deus, diuersi sunt Dij? eadem anima, in diuersis partibus, diuersæ animæ?

1051. Ea omnia corpora, quæ numerari possunt, diuersa esse numero, atqui in singulis locis corpora locata numerari posse, quomodo enim numerari non possent corpora locata, cum ipsa numerentur loca locantia? corpora ergo in diuersis locata locis, diuersa erunt numero, quod autem differt numero, differt etiam
defini.

definitione & indiuiduo. Inanis argutia: Qui enim idem in diuersis ponunt locis, idem non multiplicant, sed vnum & idem in omnibus numero locis distinctis numerant. Vnde si idem in tribus existat corpus locis, non vt loca, ita tria quoque erunt distincta numero corpora, sed vnum numero & indiuiduo, in tribus distinctis numero locis: Sicut eadem in tribus personis, numeratur Dei essentia, & duæ naturæ filij in vna persona; Et vna in diuersis partibus anima, quam non est necesse ad partiū multiplicationem & numerationem, ipsam quoq; in singulis abinuicem distantibus existentem, multiplicari vel numerari.

1052. Non minus implicare, idem corpus esse in diuersis locis, ac idem corpus in diuersis temporibus; Atqui non est eadem loci & rei permanentis, quæ temporis fluentis & transeuntis ratio; quomodo enim vnum aliquod in duobus simul erit temporibus, cum nunquam duo simul sint tempora? cum enim tempus omne aut præsens sit, aut futurum, aut præteritum, duo simul esse præsentia tempora non possunt, quare neque idem corpus in duobus simul temporibus, Nisi fortè idem in præsentia, præterito & futuro collocare velis tempore, atqui tempus præteritum non est, sed fuit, futurum verò nondū est vel fuit, sed erit, quomodo ergò in istis duobus temporibus quæ non sunt, quicquam, quod in præsentia est collocari potest? Diuersa ergo simul esse possunt & loca & corpora, cum secundum naturam suam sint permanentia, non autem tempora, quæ secundum naturam suam sunt diffluentia & transeuntia.

1053. Si idem corpus in pluribus simul dicatur esse locis, infinita propemodum cum sensu & ratione pugnantia securura inconuenientia & implicancia, vtpote, quod idem sit propinquum & remotum, sursum & deorsum, sanum & ægrotum, frigidum & calidum, motum & immotum, &c. At idem omnino de anima dixeris, & hominis in speculo forma, eadem quippe anima in capite sursum, in pede est deorsum, in vna parte mouetur & calefcit, in altera quiescit & frigescit; in vna languet & esse definit, in altera viuic & valet, &c.

Millesexcenti Errores,

1054. Prorsus implicare contradictionem, contradictoria, vel etiam contraria, simul de eodem, & in eodem subiecto esse vera; etenim corpus calidum esse potest & frigidum, sed non simul & semel eodem tempore; hoc verò necessario consequens futurum, si simul eodemq; tempore in diuersis sit locis; quomodo enim hyberno tempore, corpus in loco glaciali non frigescet? & idem, si in alio sit loco calido, non calefcet? At hæc & similia accidentia, non esse de ratione nec loci, nec locati, indubitatum est, Nec implicat, diuersa, eidem in diuersis constituto locis, inesse accidentia, id tamen, sicut cætera solius Creatoris, nullius creaturæ potentia. Quamuis eadem omnipotentis operatione nec diuersa quidem in corpus istiusmodi cadere posse accidentia, sit improbabile.

1055. Impossibile esse, Christi corpus, quod est in cælo, esse in Sacramento, nisi in eo de nouo generetur, vel è cælo ad ipsum moueatur & deferatur. At dicant, qua ratione, sine mutatione, vel locali motione corporis, plurimæ eius in diuersis speculis generentur formæ? sicut ergò sine locali motione vel mutatione, corporis figura fit in speculo per reflexionem, ita Corpus Christi in Sacramento per transubstantiationem, quæ mutatio substantiæ in substantiam, remanentibus sine subiecto accidentibus, hominibus rationis lumen sequentibus, est ignota, Deo tamen non impossibilis, nec homini lumen fidei sequenti, incredibilis.

1056. Impossibile esse, corpus maius, secundum omnes suas dimensiones, esse sub corpore minori, cum vera quantitatis dimensio, sine extensione suarum partium, esse vel inesse non possit. Quasi Corpus sit in Sacramento, sicut locatum in loco, qui commensuratur extensioni partium locati? Et quidem dimensiones, extensionem exigunt partium inter sese, in ordine ad subiectum, cui insunt, non autem in ordine ad locum, cui ut ipsum locatum, sic ipsa locati dimensio & extensio, extrinseca est.

1057. Corpus esse in Sacramento, sine quantitate & magnitudine

nitudine propria & naturali. Hunc errorem sumpſiſſe videntur ex Durand. Solent enim plerumq; aduerſarij Scholaſticorum errores & opiniones, pro puro puto Dei verbo adorare. At qui ſi corpus in hoc myſterio propria careret quantitate & magnitudine, non eſſet idem cum eo, quod ſedet in cœlo, & pependit in ligno.

In 4. ſent. d. 108
q. 2o

1058. Corpus eſſe quidem in Sacramento cum quantitate, ſed ſine partium diſtinctione & ordine. At vbi partium confuſio, ibi nulla eſt corporis vera dimenſio & extenſio.

1059. Corpus eſſe in Sacramento, cum tota quidem ſua dimenſione, ſed per penetrationem partium. Atqui difficilius eſt creditu, dimenſiones ſe inuicem penetrare, quàm idem corpus in diuerſis locis collocare.

1060. Errorem Sacramentariorum, non poſſe aliter ac ſolidè refelli, niſi dicatur, corpus eſſe vbique. *Lutherani*. At error errore non refellitur; Error eſt autè à fide & veritate longè diſcretior, corpus Chriſti eſſe in omni loco, quàm in vno loco. Quin oppoſitum planè ex vbiquitate conſequitur, quomodo enim manducatur aut manducari poteſt corpus, ſi priuſquàm manducatur, non ſolum eſt in pane, ſed in ore? gutture? ſtomacho, & vbique?

1061. Corpus ita eſſe in Sacramento, vt tamen propter idiomatum communicationem ſit vbique. Sed in Sacramento corpus ſuum eſſe Chriſtus dixit, vbique eſſe non dixit, quòd ſi vbique eſt, diuinitate vbique eſt, non humanitate, cui ita proprium eſt naturaliter vno eſſe in loco, ſicut diuinitati in omni loco. De Vbiquitate verò alibi.

1062. Euchariftiam non eſſe miniſtrandam in azymo, ſed in pane fermentato. Atqui Apoſtolus monet, vt epulemur in azymis ſynceritatis & veritatis.

1. Cor. 5o

1063. Chriſtum, Coenam ſuam celebraſſe in fermentato, non in azymo. *Caluin. cum Græcis*. Cum ſcriptura referat celebratam prima die azymorum. Matth. 28.

1064. Alexandrum Papam primū fuiſſe, qui introduxerit vſum

II 2

vſum

Millesexcenti Errores,

*Epist. ad Mi-
abael. cap. 5. 24* vsum azymorum, cum ante ipsum vniuersa fermentato vsa fue-
rit Ecclesia. *Caluin. lib. 4. Instit. cap. 17. §. 43.* Sed nullum asser-
tionis suæ testem adducit, cum Leo IX. scribat, Ecclesiam La-
tinam vsum azymorum, ab ipso accepisse Petro Apostolo.

1065. Parum referre, siue azymo vtamur, siue fermentato,
sicut parum refert albone vtamur vino, an rubro. *Caluin. loc. cit.*
Quasi parum referat facere, quod Christus fecit, & Ecclesia tra-
dit? Itaque illud si liceat, ordinem tamen & vsum Ecclesiæ con-
fundere vnicuique non licet.

1066. Vt pane azymo, esse Iudaizare. Cum (vt paulò ante)
parum referre doceat, azymo ne vtamur an fermentato?

1067. Eucharistiam non esse distribuendam, nec recipien-
dam in Missa, cum in ea potius crucifigatur, quàm manducetur
Christus. Quasi maius sit piaculum Christum Deo Patri viuum
& incruentum, cum prece & gratiarum actione offerre, quàm e-
undem comedere & bibere? De Missa autem statim. *Cetera de
Cæremoniis Eucharistiæ studio prætereo.*

DE MISSA.

*Ex Kemn. in 2o
part. Examin. d.
pag. 162. usque
ad 205.*

1068. **T**OT abominationibus & prophanis opinio-
nibus Missam scaterè Pontificiam, vt omnium pio-
rum querelis deploretur. *Kemnitius pag. 188.* At oble-
cro, qui illi pij? An vlli vnquam in Ecclesia orthodoxi? vlli The-
ologi? vlli vbiuis terrarum Christiani? Imperatores? reges? prin-
cipes? Maiores pientissimi, in ea quicquam desiderarunt? Hære-
tici multa, nulli veri Christiani in ea reprehenderunt, vel deplo-
rarunt quicquam.

1069. Non pauca etiam ab ipsis in Missa desiderari Ponti-
ficiis, quæ ex Dei verbo sint reformanda. *Kem. pag. 165.* Miror
qui illi Pontificij? quod illud verbum Dei? Cum omnes vndique
in plenariis hætenus congregati Patres Conciliis, post longam
diligen-